

Warszawa, dnia 4 stycznia 2022 r.

Zawiadamiający

Wiesław Szczepański
Paweł Krutul
Posłowie na Sejm RP
ul. Wiejska 4/6/8, 00-489 Warszawa

Prokuratura Rejonowa Warszawa-Śródmieście
w Warszawie
ul. Krucza 38/42
00-512 Warszawa

ZAWIADOMIENIE

o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

z art. 231 § 1 i art. 296 § 3 k.k.

W oparciu o przepis art. 304 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534, 1023)

zawiadamiam o podejrzeniu popełnienia przez Piotra Patkowskiego, pełniącego funkcję Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych, przestępstwa na szkodę interesu prywatnego i publicznego, polegającego na niedopełnieniu powierzonych mu obowiązków funkcjonariusza publicznego i wyrządzeniu Skarbowi Państwa szkody majątkowej w wielkich rozmiarach

czym wypełnił znamiona przestępstwa z art. 231 § 1 i art. 296 § 3

ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2021 r. poz. 2345).

Składając niniejsze zawiadomienie, wnoszę o wszczęcie postępowania przygotowawczego i podjęcie niezbędnych czynności dowodowych.

Piotr Patkowski nie dopełnił swoich obowiązków, co może stanowić naruszenie art. 231 § 1 kodeksu karnego. Jak określa doktryna: "Niedopełnienie obowiązków obejmuje zarówno zaniechanie podjęcia nałożonego na funkcjonariusza publicznego obowiązku, jak i niewłaściwe jego wykonanie. Pomocne może być w tym zakresie odwołanie się do wzorca normatywnego „dobrego funkcjonariusza publicznego” doprecyzowywanego w zależności od konkretnego przypadku jako wzorzec „dobrego policjanta”, „dobrego posła” itp." (A. Barczak-Oplustil, M. Iwański [w:] *Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Część II. Komentarz do art. art. 212-277d*, red. W. Wróbel, A. Zoll, Warszawa 2017, art. 231). Jeżeli zatem w uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia Piotr Patkowski podziela zastrzeżenia wnioskodawcy - Najwyższej Izby Kontroli - oraz w sposób rażący niezgodnie ze stanowiskiem orzecznictwa i doktryny odrzuca zażalenie, jest to świadome niedopełnienie obowiązku funkcjonariusza publicznego.

Piotr Patkowski, pełniąc funkcję Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych, nie dopełnił powierzonych mu obowiązków funkcjonariusza publicznego i wyrządził Skarbowi Państwa szkody majątkowej w wielkich rozmiarach. Mając na uwadze powyższe, wniesiono jak na wstępie.

Uzasadnienie

Zgodnie z doniesieniami medialnymi i kontrolami poselskimi, m.in. posła na Sejm RP Michała Szczerby, podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Michał Woś w dniu 29 września 2017 roku podpisał umowę z prezesem CBA Ernestem Bejdą na zakup techniki specjalnej o wartości ok. 25 mln zł, finansowanej z Funduszu Sprawiedliwości - Funduszu Pomocy Poszkodowanym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Wcześniej, 15 września 2017 roku Komisja Finansów Publicznych w Sejmie RP VIII kadencji na 253 posiedzeniu opiniowała wniosek Ministra Sprawiedliwości w sprawie zmian w planie finansowym Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej na rok 2017. W uzasadnieniu wniosku podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Michał Woś powiedział: "konieczność zmiany w planie funduszu wynika przede wszystkim z wejścia w życie 12 sierpnia ustawy, która nowelizuje zasady finansowania Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w ten sposób, że ustawodawca przewidział rozszerzenie form pomocy, które mogą być finansowane ze środków funduszu, i rozszerzył katalog podmiotów, które taką pomoc mogą świadczyć. Dotychczas były to tylko i wyłącznie organizacje trzeciego sektora, natomiast został dodany katalog instytucji z sektora finansów publicznych. Stąd przedłożone zmiany. Dysponent przedstawia zmianę zaplanowanych środków finansowych w pozycjach: dotacje o kwotę 20 050 tys. zł z przeznaczeniem na dotacje na rzecz pomocy pokrzywdzonym i przeciwdziałania skutkom przestępczości, i w pozycji: koszty własne o 34 514 tys. zł, gdzie wynagrodzenia bezosobowe – wynoszą 600 tys. zł, pochodne od wynagrodzeń, zakup usług oraz działania pozostałe, w tym promocja funduszu, co było wielokrotnym postulatem całej Wysokiej Izby." Komisja Finansów Publicznych pozytywnie zaopiniowała wniosek. Jeżeli potwierdzone zostaną podejrzenia, że w ramach wnioskowanej kwoty 34 514 000 zł na ogólnie opisany zakup usług oraz działania pozostałe, w tym promocję funduszu, zakupiono oprogramowanie szpiegujące Pegasus lub inne oprogramowanie używane w celach operacyjnych, stanowi to jawne złamanie zasady dyscypliny finansów publicznych, wprowadzenie w błąd Komisji Finansów Publicznych Sejmu RP, a także czyn zabroniony w postaci przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego.

Piotr Patkowski (adres korespondencji: Ministerstwo Finansów, ul. Świętokrzyska 12, 00-916 Warszawa) w dniu 16 kwietnia 2020 r. został powołany na stanowisko Podsekretarza

Stanu i Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych. 14 września 2020 r. wydał postanowienie w sprawie zażalenie Najwyższej Izby Kontroli na odmowę wszczęcia postępowania w sprawie złamania przepisów przy zakupie systemu na podstawie umowy z dnia 29 września 2017 roku. Piotr Patkowski ponownie odmówił wszczęcia postępowania, ale podzielił wiele uwag Najwyższej Izby Kontroli. Jego operacja przekazania środków do CBA mogła naruszyć dyscyplinę finansów publicznych. Stwierdził jednak, że nie nastąpiło to w stopniu „wyższym niż znikomy”.

Należy rozważyć czy nieprawidłowości na kwotę ok. 25 000 000 zł mogą wywołać najwyżej znikomą szkodliwość, jak wskazał Główny Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych. Z pomocą przychodzi orzecznictwo sądów administracyjnych. W wyroku WSA w Warszawie z dnia 4 lipca 2019 (V SA/Wa 320/19) sąd rozstrzyga o nieprawidłowościach przy wydatkowaniu 209 691 zł, w wyroku NSA z dnia 17 listopada 2021 roku (I GSK 807/21) przedmiotem rozstrzygnięcia kasacyjnego jest kwota 231 000 zł, a w wyroku WSA w Olsztynie z dnia 13 sierpnia 2020 roku (I SA/Ol 133/20) - kwota 1 336 888,08 zł. We wszystkich powyższych przypadkach sąd uznawał, że nieprawidłowości w wydatkowaniu kwot co najmniej kilkadziesiąt razy niższych niż przedmiotowa suma stanowią poważne naruszenie dyscypliny finansów publicznych, a ich szkodliwość jest wyższa niż znikoma. To jedynie wybór z bogatego orzecznictwa w tym zakresie, które potwierdza, że przedmiot sprawy w sposób oczywisty powinien być rozpatrzony pod kątem ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Dodatkowo, zgodnie z doktryną prawa karnego, przedmiot sprawy może być zakwalifikowany jako szkoda o wielkim rozmiarze: “Określenia znacznej szkody dokonuje się na podstawie art. 115 § 5, który stanowi, że szkodą znacznej wartości jest szkoda, której wartość w chwili popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 zł. Granica ta stanowi zatem podstawę traktowania szkody jako znacznej, a jej górną granicą jest szkoda, którą określa się jako szkodę w wielkich rozmiarach. Stosownie do art. 115 § 6 i 7 szkodą w wielkim rozmiarze jest szkoda przekraczająca 1 000 000 zł.” (M. Bojarski [w:] *Kodeks karny. Komentarz, wyd. V*, red. M. Filar, Warszawa 2016, art. 296). Według tego wzorca przedmiot sprawy przekracza 25-krotnie dolną granicę szkody o wielkich rozmiarach, usankcjonowanej przez art. 296 § 3 kodeksu karnego.